2. <u>Ferðapistlar Rúnka í Rauðhólum</u>

2 blöð qto.

Ferðapistill Brúnku í Bandbólunum.

Einu sinni síðast fór ég norður í flugvél og alls 7 saman á flugstöð með öðrum. Þetta var eftirlits-ferð, sem tók mig 3 vikur. Vegna þess komst ég ekki með flugvélinni suður aftur, en kom í áætlunar-bíl, aldrei nema um morguninn. Bílarnir voru 2 og rúml. 40 farþegar í þeim báðum, allir þó nær fastandi og glorhungraðir, er í veitingastaðinn kom. Frændi minn bauð mér heim til sín og fékk nýjan lax og annað góðgæti að eta. Hitt fór allt í veitingahúsið og sagði það mér, að það hefði fengið óætlegt hrossakjöt úr kolunum, 15 krónur máltíðin og molakaffi á eftir, er kostaði 5 krónur. Alla leiðina að norðan heyrðist ekki mannsins mál fyrir söng þeirra, er í bílunum voru; þetta var „þjóðkór" farþeganna, kjörinn nýju og fölsku, enda 2 eða 3 lög sungin samtímis í hvorum bílnum. Fólkið var „að skemmta sér" og „hafði það hátt", eins og H.K. sagði.

Síðan var ferðinni haldið áfram suður og söngurinn ódæll hvora, en heldur dró nú úr honum þegar fram á heiðarnar kom, enda þurfti bílarnir þó að stöðva við ~~[illegible]~~ svo farþegarnir

HH gæti brugðið sér út og komist undir eitthvert móabarðið eða melinn sem næst var og nú var

HH söngurinn þagnaður og annað hljóð komið í „strokkinn" eða strokkana, jafnvel ekki eins falskt eða með jafn mörgum „ósamstæðum" sem söngurinn hafði verið. Þar var allt „einróma" og engir „andstæðar" neinna alþingismanna í ferðinni; mánuður var liðinn frá því þeir voru „í gildi" (eins og frímerkin forðum) samkvæmt „kollustraði" þeirra við þjóðina og „þeirra eigin samvisku", sem oftar réttlætir ræður í orðum þeirra og athöfnum, hvort heldur er í þingi eða þingsölunum. Þótti flestum sóttmiður að því, að þar var ekki þingmaðurinn frá Hellu, til þess að taka þátt í þrenningunni: kjötátinu, söngleiknum undir móabarðinu, — það var reyndar nokkurs konar „Marche funèbre", sem þaðan heyrðist —

HH og ~~með andasellu sinni~~ til að skila andasedlinum sínum, sem þar hefði þó getað komið í góðar þarfir, því pappírsekla var þar mikil, en aftur á móti mosaþúfur nógar og voru þær notaðar eftir þörfum, og annað, sem hendi var næst og hver fékk sjálf.

Og hnikti í bílnum og leiddist biðin, því athöfnin stóð lengi yfir, þar sem svo margs var um að róta, en fengið höfðu sér iðraró af íslenskum ketinu mjöðs, sem nú var tekið að segja til sín, er þarna var komið.

hann [illegible]

Meðan á þessu stóð, kom veitingamaðurinn til mín, — þeir nefndu hann „vert“ — og spurði ég hann, hvernig á því stæði, að hitt fólkið, sem fara varð úr bílnum og dvelja svona lengi, hefði fengið þessa „stöðu í maganum“ og sagði hann þetta við því:

„Það er oft varhugavert, að éta mikið, þótt maður komist í góðan mat!“

Heyrði ég þó, að hann „vissi hvað hann söng“, sem og hitt, að ket er allra mesta kraftfæða, þótt Náttúrulækningafélagið telji það ekki eiga við sína „náttúru“ og svo mun samferðafólki mínu hafa fundist, enda heyrðist nú enginn tónn úr munni þess framar, þótt áfram væri haldið.

Skipið lá við bryggjuna, kl. var að verða 12 á miðnætti og hornablásturinn að byrja, því nú voru íþróttafélögin nokkur orðin samstíga aftur, en þau komu þarna líka og þaðan að, gátu landinu, þar sem þau höfðu hvert um sig sett met, og einn nýtt íslenskt met, sem komst því sem útvarpið hafði margendurtekið nokkru kvöld áður og tilkynnt hinar vinsælu móttökur eftir heimkomuna, en hún var alls jafna á þessa leið:

„Guðsþjónusta, hnefaleikar, reiptog og dans á eftir. Við drekkum með mönnum ~~[illegible]~~ að ganga!“

Þar hafði heldur engin hnefaleikakomitían verið fullur og engan bauð til ósóta svo, að hann þyrfti að „ráða“ síðar.

Nú var lagt frá bryggjunni og þá hélt ég nú að ketbirgðirnar, sem eftir voru að norðan hefði tekið við á steinum: Áður leituðu þær niður á við ~~[illegible]~~ og undir mosbörðin, en nú upp í sjóinn. Þegar heim kom, gat að lesa lof mikið í blöðunum um þessa dýrindisfæðu, ketið góða og mörkollu, að norðan, um aðsókn og söngleikina í bílnum; [illegible], með nýfengnu sjálfsforræði til þess, að hver geti „setið að sínu“ án þess nokkur annar varði. —

Rumpi í Rauðhólum.